

Здалеку надходять...

Василь Герасим'юк

Здалеку надходять.

Із душі

тихої -

ще жовта й старовинна...

Афин запах,

потім запах сіна.

Потім ночі, дні й роки - чужі.

Афин запах!

Стільки - не зібрать -

гребінками гори прочесати!

Запах сіна афинниковатий,

де сніги,

міста,

сіна стоять...

Де старий, невиспаний візник

звівся! -

на вітрах волосся й руки.

А над ним викруглюються звуки.

Запах обертається,

мов диск.